

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 231-ҳадис

231 - عَنْ عُرْوَةَ عَن عَائِشَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَهَا: إِنِّي لَأَظُنُّ رَجُلًا، لَوْ لَمْ يَطْفُفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، مَا ضَرَّهُ، قَالَتْ: لِمَ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَتْ: مَا أَمَّمَ اللَّهُ حَجَّ امْرِئٍ وَلَا عُمْرَتَهُ لَمْ يَطْفُفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَلَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَ: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا، وَهَلْ تَدْرِي فِيمَا كَانَ ذَاكَ؟ إِنَّمَا كَانَ ذَاكَ أَنَّ الْأَنْصَارَ كَانُوا يُهْلُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لِصَنَمَيْنِ عَلَى شَطِّ الْبَحْرِ، يُقَالُ هُمَا: إِسَافٌ وَنَائِلَةٌ، ثُمَّ يَجِيئُونَ فَيَطُوفُونَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ يَخْلِفُونَ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ كَرِهُوا أَنْ يَطُوفُوا بَيْنَهُمَا لِلَّذِي كَانُوا يَصْنَعُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَتْ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} إِلَى آخِرِهَا، قَالَتْ: فَطَافُوا.

[خ 1643، م 1277، ت 2965، س 2967، د 1901، ج 2986].

Урвадан ривоят қилинади:

«Оишага: «Менимча, киши СафоМарванинг орасида саъй қилмаса, зарар қилмайди», дедим. «Нима учун?» деди. «Чунки Аллоҳ таоло: **«Сафо ва Марва Аллоҳнинг шиорларидандир. Ким Байтни ҳаж ёки умра қилса, бу иккови ўртасида саъй қилишида унга гуноҳ йўқ...»**[1] деган», дедим. У шундай деди: «Аллоҳ СафоМарва орасида саъй қилмаган одамнинг ҳажини ҳам, умрасини ҳам тугал қилмайди. Агар сен айтгандек бўлганида, «икковининг ўртасида саъй қилмаслигида унга гуноҳ йўқ» бўлар эди. Бу оят нима ҳақидалигини биласанми? Ансорлар жоҳилият пайтида денгиз бўйидаги Исоф ва Ноила деган иккита санамга деб эҳром боғлаб, сўнг келиб, СафоМарва орасида саъй қилишар, сўнгра соч олдиришар эди. Ислом келгач, жоҳилиятда қилиб юрганлари боис иккиси орасида саъй қилишни қариқ кўришди. Шунда Аллоҳ азза ва жалла: **«Сафо ва Марва Аллоҳнинг шиорларидандир. Ким Байтни ҳаж ёки умра қилса, бу иккови ўртасида саъй қилишида унга гуноҳ йўқ...»**ни нозил қилди. Шундан кейин саъй қилишди».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можж ривоят қилишган.

[1] Бақара сураси, 158оят.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI